

Dosarul nr. 2rac-101/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (judecător E. Galușceac)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecători N. Budăi, O. Cojocar și I. Muruianu)

Î N C H E I E R E

13 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Maria Ghervas
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de „Grifon Impex“ SRL, reprezentată de avocatul Mihail Cucu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de „Ciocîrlia-AF“ SRL, reprezentată de avocatul Liliana Bînzari, împotriva „Grifon Impex“ SRL cu privire la încasarea chiriei, repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 18 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Grifon Impex“ SRL, reprezentată de avocatul Mihail Cucu, și s-a menținut hotărârea din 30 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 03 aprilie 2017, „Ciocîrlia-AF“ SRL, reprezentată de avocatul Liliana Bînzari, a depus cerere de chemare în judecată împotriva „Grifon Impex“ SRL cu privire la înlăturarea obstacolelor în folosirea bunului imobil amplasat pe XXXXX, nr. cadastral XXXXX, cu suprafața de 116, 6 m², prin evacuarea „Grifon Impex“ SRL din acest bun imobil, încasarea taxei de stat în sumă de 100 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 6 000 lei (f.d. 4).

În motivarea acțiunii, reclamanta „Ciocîrlia-AF“ SRL, reprezentată de avocatul Liliana Bînzari, a relatat că în baza contractului de locațiune nr. 02-02/2016 din 02 februarie 2016, pe care l-a încheiat cu „Grifon Impex“ SRL, a transmis în folosința acestei întreprinderi bunul imobil amplasat pe XXXXX, nr. cadastral XXXXX, cu suprafața de 116, 6 m², pe un termen de până la data de 31 decembrie 2016.

Reclamanta a susținut că „Grifon Impex“ SRL urma să folosească bunul imobil nominalizat în calitate de depozit, iar chiria a fost stabilită la cuantumul de

6 000 lei lunar.

Reclamanta a indicat că prin scrisoarea din 06 iunie 2016, pe care „Grifon Impex“ SRL a recepționat-o la 08 iunie 2016, a înștiințat-o pe „Grifon Impex“ SRL că începând cu anul 2017, chiria va fi majorată până la suma de 10 000 lei lunar, iar în cazul acceptării acestei condiții, „Grifon Impex“ SRL urma să anunțe reclamanta în vederea prelungirii contractului de locațiune nr. 02-02/2016 din 02 februarie 2016.

În această ordine de idei, reclamanta a afirmat că „Grifon Impex“ SRL i-a expediat un răspuns prin care și-a manifestat dezacordul față de majorarea chiriei.

Reclamanta a notat că prin avertismentul din 15 decembrie 2016, pe care „Grifon Impex“ SRL l-a recepționat la 20 decembrie 2016, i-a reamintit acesteia că durata contractului de locațiune nr. 02-02/2016 din 02 februarie 2016 expiră la data de 31 decembrie 2016 și a somat-o să elibereze bunul imobil în cauză începând cu data de 01 februarie 2017.

Aici, reclamanta a menționat că în contradicție cu solicitarea enunțată, „Grifon Impex“ SRL nu a eliberat bunul imobil închiriat și a solicitat permisiunea să îl mai folosească până la data de 31 martie 2017.

Reclamanta a relevat că i-a acordat „Grifon Impex“ SRL această permisiune, însă a anunțat-o despre necesitatea eliberării bunului imobil la data de 31 martie 2017.

În continuare, reclamanta a evidențiat că a încheiat un contract de locațiune cu „Soft-Contact“ SRL, stabilind cuantumul de 10 000 lei cu titlu de chirie lunară pentru bunul imobil pe care „Grifon Impex“ SRL nu dorește să îl elibereze.

Astfel, reclamanta a reliefat că „Grifon Impex“ SRL îi cauzează prejudicii materiale și că riscă să fie penalizată de către noua locatară, „Soft-Contact“ SRL, pentru neexecutarea obligațiilor contractuale asumate.

În ședința de judecată din 14 septembrie 2017, reprezentantul reclamantei „Ciocîrlia-AF“ SRL, avocatul Liliana Bînzari, a depus cerere privind modificarea obiectului acțiunii, solicitând, în final, încasarea chiriei în sumă de 24 000 lei pentru locațiunea bunului imobil cu nr. cadastral XXXXX, pentru perioada aprilie-august 2017, a sumei de 64 827, 42 lei cu titlu de reparare a prejudiciului material cauzat prin deteriorarea acestui bun imobil, a sumei de 20 000 lei cu titlu de venit ratat pentru perioada aprilie-august 2017, a taxei de stat în sumă de 3 264, 82 lei, a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 6 000 lei și a sumei de 4 000 lei cu titlu de cheltuieli suportate pentru obținerea concluziei specialistului nr. 331 din 29 august 2017 (f.d. 29-30; 64).

În motivarea cererii privind modificarea obiectului acțiunii, reclamanta „Ciocîrlia-AF“ SRL, reprezentată de avocatul Liliana Bînzari, a relatat că la 02 februarie 2013, a încheiat cu „Grifon Impex“ SRL primul contract de locațiune a construcției cu nr. cadastral XXXXX, și anume contractul de locațiune nr. 02/02, pct. 2.1 al căruia prevedea că acest bun imobil este după reparație capitală, iar pct. 5.4 stipula obligația „Grifon Impex“ SRL de a transmite bunul imobil în starea sa inițială.

Reclamanta a specificat că ulterior a prelungit relațiile contractuale, ultimul contract de locațiune fiind încheiat la data de 02 februarie 2016.

Reclamanta a declarat că în contradicție cu obligațiile pe care „Grifon Impex“ SRL le-a asumat în baza contractului de locațiune inițial, cât și în baza ultimului contract de locațiune, „Grifon Impex“ SRL a admis înrăutățirea stării bunului imobil închiriat, cauzând reclamantei un prejudiciu material în sumă de 64 827, 42 lei.

Reclamanta „Ciocîrlia-AF“ SRL a subliniat că „Grifon Impex“ SRL urma să părăsească acest bun imobil și să îl transmită reclamantei încă la începutul anului 2017, însă l-a părăsit abia la 02 august 2017, fără a-i comunica reclamantei faptul respectiv.

Reclamanta a susținut că după eliberarea de către „Grifon Impex“ SRL a bunului imobil închiriat, a constatat că starea bunului imobil nu corespunde stării inițiale a acestuia, fiind necesare mai multe lucrări de reparație pentru a-l aduce la starea inițială și a-l putea da în continuare în locațiune.

Reclamanta a indicat că la 08 august 2017, a expediat o somație în adresa „Grifon Impex“ SRL, solicitând prezentarea unui reprezentant, în termen de o zi din momentul recepționării somației, pentru semnarea actului de primire-predare și constatarea stării bunului imobil închiriat.

Reclamanta a notat că administratorul „Grifon Impex“ SRL, Alecu Sadoveanu, se eschivează de la recepționarea corespondenței, din care motiv i-a expediat somația din 08 august 2017 la toate adresele posibile, și anume la sediul „Grifon Impex“ SRL, unde somația nu a fost recepționată, la sediul reprezentantului „Grifon Impex“ SRL, avocatului Mihail Cucu, unde somația a fost recepționată la 15 august 2017, cât și la sediul „Alexadoff“ SRL, întreprindere la care Alecu Sadoveanu de asemenea este administrator, unde somația a fost recepționată de asemenea la 15 august 2017.

Reclamanta a evidențiat că „Grifon Impex“ SRL a ignorat somația respectivă, din care motiv s-a adresat la Centrul Expertize Independente „Cexin“ SRL pentru a obține o concluzie referitoare la starea bunului imobil în cauză și la cheltuielile necesare în vederea efectuării unei reparații capitale.

În context, reclamanta a relevat că potrivit concluziei specialistului nr. 331 din 29 august 2017, valoarea lucrărilor de reparație și construcție, necesare de executat în încăperile nr. 1, 1A și 2 din partea imobilului lit. G-04 de pe XXXXX, pentru restabilirea părții imobilului în starea inițială de până la darea în locațiune către „Grifon Impex“ SRL, constituie suma de 64 827, 42 lei.

În continuare, reclamanta a precizat că bunul imobil pe care „Grifon Impex“ SRL l-a primit în locațiune în baza contractului din 02 februarie 2016, este același pe care l-a primit în locațiune în baza contractului din 02 februarie 2013, doar că în contractul din 02 februarie 2013, suprafața bunului imobil închiriat eronat a fost indicată ca fiind de 97, 4 m².

Reclamanta a explicat că drept urmare a semnării contractului de dezmembrare prin separare a „Ciocîrlia-AF“ SRL, au fost efectuate măsurări cadastrale și s-a constatat că suprafața bunului imobil cu nr. cadastral XXXXX este de 116, 6 m², și nu de 97, 4 m².

Reclamanta a indicat că în perioada aprilie-iulie 2017, „Grifon Impex“ SRL a folosit bunul imobil vizat contrar voinței reclamantei, cauzându-i un prejudiciu

material în sumă de 24 000 lei, format din datoria la achitarea chiriei.

Totodată, reclamanta a invocat contractul de locațiune încheiat cu „Soft-Contact“ SRL, declarând că pentru perioada aprilie-august 2017, a ratat un venit în sumă de 20 000 lei, format din sumele bănești pe care nu le-a obținut de la „Soft-Contact“ SRL din cauza că „Grifon Impex“ SRL a eliberat bunul imobil respectiv abia la data de 02 august 2017.

Prin hotărârea din 30 martie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată înaintată de „Ciocîrlia-AF“ SRL, reprezentată de avocatul Liliana Bînzari, împotriva „Grifon Impex“ SRL cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată. S-a încasat în beneficiul „Ciocîrlia-AF“ SRL, din contul „Grifon Impex“ SRL, suma de 24 000 lei cu titlu de plăți pentru locațiunea încăperii nelocative pentru perioada aprilie-iulie 2017, suma de 16 000 lei cu titlu de venit ratat pentru perioada aprilie-iulie 2017, suma de 64 827, 42 lei cu titlu de reparare a prejudiciului material și suma de 13 144, 82 lei cu titlu de cheltuieli de judecată. În rest, a fost respinsă ca neîntemeiată pretenția privind încasarea sumei de 4 000 lei cu titlu de venit ratat pentru august 2017 (f.d. 118-132).

La 25 aprilie 2018, „Grifon Impex“ SRL, reprezentată de avocatul Mihail Cucu, a declarat apel împotriva hotărârii din 30 martie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central (f.d. 117).

Prin decizia din 18 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de „Grifon Impex“ SRL, reprezentată de avocatul Mihail Cucu și s-a menținut hotărârea din 30 martie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central (f.d. 160-173).

La 10 ianuarie 2019, „Grifon Impex“ SRL, reprezentată de avocatul Mihail Cucu, a declarat recurs împotriva deciziei din 18 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a acesteia, casarea hotărârii din 30 martie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, în partea pretențiilor admise, pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de „Ciocîrlia-AF“ SRL împotriva „Grifon Impex“ SRL și încasarea cheltuielilor de judecată, și anume a taxei de stat în sumă de 2 358, 61 lei, achitate pentru cererea de apel, și a taxei de stat în sumă de 1 572, 41 lei, achitate pentru cererea de recurs (f.d. 180-185).

În motivarea recursului, recurenta „Grifon Impex“ SRL, reprezentată de avocatul Mihail Cucu, a susținut că după cum rezultă în realitate din circumstanțele de fapt ale cauzei, la 02 februarie 2013, „Grifon Impex“ SRL a încheiat cu „Ciocîrlia-AF“ SRL contractul de locațiune nr. 02/02, prin care a închiriat pe un termen de trei ani bunul imobil amplasat pe XXXXX, format dintr-un depozit cu suprafața de 97, 4 m² și un oficiu cu suprafața de 31, 7 m².

Recurenta a menționat că la 02 februarie 2016, a încheiat cu „Ciocîrlia-AF“ SRL un alt contract de locațiune a bunului imobil amplasat pe XXXXX, cu suprafața de 116, 6 m².

Recurenta a arătat că după reorganizarea „Ciocîrlia-AF“ SRL în februarie 2016, noua conducere a „Ciocîrlia-AF“ SRL a început să exercite presiuni

asupra administratorului „Grifon Impex“ SRL, Alecu Sadoveanu, solicitând părăsirea de bunăvoie a imobilelor închiriate.

Recurenta a precizat că a comunicat noii conduceri a „Ciocîrlia-AF“ SRL despre aceea că a efectuat, cu acordul Verei Clopot, fost administrator și asociat al „Ciocîrlia-AF“ SRL, lucrări costisitoare de reparație capitală a imobilelor închiriate, din care cauză a fost scutit de plata chiriei, iar în cazul în care se va insista asupra rezilierii contractelor de locațiune și/sau neprelungirii raportului de locațiune, recurenta ar fi de acord să elibereze încăperile închiriate cu condiția achitării de către „Ciocîrlia-AF“ SRL a diferenței între cheltuielile de reparație și chiria de facto achitată.

Recurenta a relatat că la 15 decembrie 2016, „Ciocîrlia-AF“ SRL i-a înaintat o somație prin care a fost informată despre refuzul de prelungire a contractului de locațiune, fiindu-i solicitată eliberarea încăperilor până la data de 01 februarie 2017 și aflând că, în caz contrar, va fi debransată de la energia electrică și apă.

Recurenta a invocat că prin scrisoarea din 26 decembrie 2016 a răspuns la somația „Ciocîrlia-AF“ SRL și a propus soluționarea problemei pe cale amiabilă, dar la 03 ianuarie 2017, „Ciocîrlia-AF“ SRL, profitând de aflarea administratorului „Grifon Impex“ SRL peste hotarele Republicii Moldova și ignorând termenul de eliberare a încăperilor, intenționat și cu rea-credință a deconectat aceste încăperi de la sursa de energie electrică.

În continuare, recurenta a indicat că la 01 februarie 2017, „Ciocîrlia-AF“ SRL a sigilat și a sudat ușa de intrare a atelierului închiriat de recurentă, paralizând activitatea acesteia.

Recurenta a specificat că doar după intervenția colaboratorilor de poliție, „Ciocîrlia-AF“ SRL i-a permis să se folosească de încăperi fără impedimente în perioada 13 februarie 2017 – 31 martie 2017.

Recurenta a relevat că abia la 01 iunie 2017, „Ciocîrlia-AF“ SRL a consimțit să încheie un acord prin care i-a oferit recurentei un termen rezonabil pentru eliberarea încăperilor, luând în considerare activitatea specifică a recurentei, care constă în repararea motoarelor electrice, iar la 02 august 2018 a eliberat definitiv aceste încăperi.

Cu referire la pretenția privind încasarea chiriei în sumă de 24 000 lei pentru perioada aprilie-iulie 2017, recurenta a notat că în această perioadă nu a desfășurat activitate din cauza impedimentelor create de „Ciocîrlia-AF“ SRL, care de altfel, nu a emis nicio factură fiscală și niciun cont spre plată pentru perioada enunțată, precum și nu i-a adresat recurentei nicio somație privind achitarea chiriei restante.

Cu referire la pretenția privind repararea prejudiciului material în sumă de 64 827, 42 lei, recurenta a evidențiat că instanțele ierarhic inferioare eronat au interpretat pct. 2.1 din contractul de locațiune nr. 02/02 din 02 februarie 2013.

În această conjunctură, recurenta a subliniat că din prevederea contractuală nominalizată, rezultă clar că la momentul semnării contractului de locațiune nr. 02/02 din 02 februarie 2013, „Ciocîrlia-AF“ SRL era obligată să-i transmită încăperile după reparație capitală, dar nu le-a transmis în starea respectivă.

Recurenta a explicat că în temeiul art. 898 alin. (3) din Codul civil, a fost

scutită de către fostul administrator al „Ciocîrlia-AF“ SRL de plata chiriei pe o perioadă de doi ani, în schimbul efectuării reparației capitale din propriile resurse.

Recurenta a notat că la momentul preluării încăperilor nu a fost semnat niciun act de primire-predare cu descrierea stării tehnice a acestora.

Recurenta consideră că este greșită aprecierea de către instanțele ierarhic inferioare a concluziei specialistului Oleg Mocanu privind evaluarea prejudiciului material cauzat „Ciocîrlia-AF“ SRL, or Oleg Mocanu nu este expert și acesta nu a examinat probe referitoare la starea tehnică a bunului imobil la momentul predării în locațiune, după cum a recunoscut în cadrul ședinței de judecată din 23 februarie 2018.

Recurenta mai opinează că concluzia specialistului nr. 331 din 29 august 2017, fiind efectuată în afara procesului de judecată, nu poate servi ca probă în virtutea prevederilor art. 230 din Codul de procedură civilă.

Cu referire la pretenția privind încasarea sumei de 16 000 lei cu titlu de venit ratat pentru perioada aprilie-iulie 2017, recurenta a susținut că „Ciocîrlia-AF“ SRL nu a dovedit posibilitatea obiectivă și reală a obținerii unor venituri în perioada de referință, or contractul de locațiune încheiat cu „Soft-Contact“ SRL este unul fictiv, fapt probat prin lipsa achitării de către „Soft-Contact“ SRL a chiriei pentru aprilie 2017, ceea ce contravine pct. 3.1 din contractul nominalizat.

La 05 februarie 2019, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimătei „Ciocîrlia-AF“ SRL copia cererii de recurs depuse de „Grifon Impex“ SRL, reprezentată de avocatul Mihail Cucu (f.d. 186).

La 21 februarie 2019, „Grifon Impex“ SRL a depus cerere de recurs suplimentar, prin care și-a manifestat dezacordul față de modul în care este tratat de către sistemul judecătoresc (f.d. 188-193).

La 22 februarie 2019, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimătei „Ciocîrlia-AF“ SRL copia cererii de recurs suplimentar depuse de „Grifon Impex“ SRL (f.d. 194).

La 07 martie 2019, intimata „Ciocîrlia-AF“ SRL a depus referință la recursul declarat de „Grifon Impex“ SRL, reprezentată de avocatul Mihail Cucu, solicitând considerarea acestuia ca fiind inadmisibil (f.d. 195-198).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum rezultă din materialele dosarului, și anume din fișa de însoțire nr. 11163, la 09 noiembrie 2018, instanța de apel a expediat copia deciziei integrale din 18 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău în adresa recurenteii „Grifon Impex“ SRL (f.d. 174). Însă, la materialele dosarului nu este anexată nicio probă referitoare la recepționarea de către recurenta „Grifon Impex“ SRL a copiei deciziei integrale din 18 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În afară de aceasta, instanța de recurs evidențiază că decizia contestată a fost publicată pe portalul instanțelor naționale de judecată la data de 09 noiembrie 2018.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurenta „Grifon Impex“ SRL, reprezentată de avocatul Mihail Cucu, care a declarat recursul la 10 ianuarie 2019,

s-a conformat prevederilor legale, încadrându-se în termenul de declarare a recursului prevăzut la art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului declarat de „Grifon Impex“ SRL, reprezentată de avocatul Mihail Cucu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil, din următoarele raționamente.

Conform art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Potrivit art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Respectiv, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de „Grifon Impex“ SRL, reprezentată de avocatul Mihail Cucu, se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Subsidiar, se menționează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, nu și temeinicia ei în fapt.

Totodată, completul accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume dacă se invocă aprecierea arbitrară a probelor de către instanța judecătorească sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Însă, din recursul declarat de „Grifon Impex“ SRL, reprezentată de avocatul Mihail Cucu, nu rezultă că instanțele ierarhic inferioare au apreciat arbitrar probele.

Completul evidențiază că în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă garanțiilor unui proces echitabil, consfințite la art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în special cu referire la dreptul de acces liber la justiție și la dreptul de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe calea recursului pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară. Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Totodată, completul reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 02 octombrie 2014), iar în concepția Curții Europene a Drepturilor Omului, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul notează că argumentele invocate în recurs nu au vocația de a duce la modificarea soluției în prezenta cauză, or acestea nu atestă examinarea raportului juridic litigios de către instanțele ierarhic inferioare cu încălcarea normelor de drept material și procesual sau a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de „Grifon Impex“ SRL, reprezentată de avocatul Mihail Cucu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de „Grifon Impex“ SRL, reprezentată de avocatul Mihail Cucu, împotriva deciziei din 18 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de

„Ciocîrlia-AF“ SRL, reprezentată de avocatul Liliana Bînzari, împotriva „Grifon Impex“ SRL cu privire la încasarea chiriei, repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Maria Ghervas

Nina Vascan